

Konstard, 13 Oktbr. 1847
Morg.

Kjære Edvard!

För Dagens Arbeids begynder, maa jeg have en li-
den Hund i No med Dig, det er jo idag allerede en Uge,
siden vi var sammen. Tak for det hyggelige Samvær,
for Turen i de farverige Høstdage og for alt, alt!
Det var deilige Dage, og er deilige Minde at føie til
alle de andre, vi har sammen. Jeg tænker, vi begge føler
det samme ved ikke at kunne sige hinanden, ^{meget} hvor
gode vore Ture i Ensomhed og ved enkommenes Tanker.
Na! Arbeidets raaber paa os, altsaa paa Hovedet i
det. Det er mit Haab, at Postlandsluften fremdeles
vil gjøre Dig godt og efterhaanden bringe Kræfterne
op, saadet Du, naar Du kommer i No, altsaa kan
glæde Dig ved at tage fat. Jeg løste forleden i
Verdens Gjeng en Notabel for gamle Lovest Møller,
at han maatte bo i Kristiania, da Kristiania-luf-
ten var bedst for hans Asthma, og jeg maatte
da tænke ogsaa paa Dine Befaringer. — Turen
ostenfra var fuld Vinde, lige fra Kristiania til Færø
hjem. Sne, temmelig høi Sne overalt, over Marker,
Kornstaurer og Bakker; man kjørte i Bredslæde,
og Græssets Græs hang tungt boiede under Sne-
vægten. Men i Molde var det Samvær, — underdeilig og

grønt laa Molde og solte sig i Kraanden af de
hoide Tuder. Ogsaa her er det grønt, men
vi har ikke den rigge Farvepragt i Løvskeftningen
som ved Kristiania. - Vor første Tur lig fra Damp-
skibet var til Onkel Frederik. Vi fandt ham end-
nu ilive, men uden Bevidsthed. Han var allerede
sunket her i den Løvn, hvorf han ikke mere
skulde vaagne. I de sidste Dage, han havde
sin Bevidsthed, var hans Sind lyst og freidigt.
Han syntes han havde det saa godt, "jeg kan ikke
have det bedre" svarede han. - Saa døde han
stille og roligt Lørdag Kl. 4½ om Eftermiddagen.
En rolig, vakker Afslutning paa et 76½ aarigt Liv.
Marie og jeg var deroppe baade Lørdag Formiddag og
Lørdag Aften. For Thorvald og de andre børn
er det kungt at miste en saa kjærlig og god
Far. Men Skilsmussen maa jo komme. - Lørdag
Morgen gik jeg alene en Tur til Ulrikken, - i de Carde-
og var hjemme igjen Kl. 7½. Adagio! Der var megen
Lue deroppe. Det er iunderligt at komme igjen til alt
dette barske. Men det gjør guds og stans op til alt Arbeid-
det. Jeg bragte nok en Gjestes Ligeoverfor alt det, som
her venter mig. Det er forvunden vist bare naturligt, at
jeg kjendte mig lidt trist nu i Næggudeleer. Egentlig Tine,
Lise, har jeg jo slet ikke haek især. Men det kommer
sig nok alt, efterhaanden som jeg blir indarbejdet. - Ma-
rie er kjok og allerede i fuld Fart med Haar, Hus-

stet o.s.v. - Knack bednes stadig. Gog har kun idag
lidt andet i Talsen; jeg haaber det ikke er Fortøbet
for en Forkjællelse. - Lørdag var vi oppe hos Marie
John, hvor vi traf Mimi og Just Ding. Alt vel.
Efter var Marie oppe hos fru Hagerup, hvor og-
saa alt stod vel til. - Idag er det mildere, og skal
jeg torsdagsmandag helt og paa at gaa sin vei.
Heren fløitede endnu imorges, men nu bærer det
vel sydover! - Farvel da, kære Edward, tak
for alt! Kærligste hilsener til Eders kære fru
Marie og fra Eders

Brants.